

ΔΑΝΙΗΛ Ο ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΩΤΗΣ (1846-1929)

ΦΩΣ ΣΤΗ ΠΑΓΙΑ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ

Προικισμένος ο γερο-Δανιήλ με έκτακτη ευφυΐα και δίψα μαθήσεως κατέφαγε τα πατερικά βιβλία και εσύλησε τους θησαυρούς του Πνεύματος. Είχε πάλι την ευτυχία να γνωρίσει άνδρες με πολλήν οσιότητα – από τον μπαρμπά Αναστάση μέχρι τον Πατριάρχη Ιωακείμ και τον όσιο Αρσένιο, ενάρετους πατέρες του Όρους – και να ωφεληθεί από την πλούσια πνευματική τους πείρα. Επίσης τα τριάμισυ χρόνια της ησυχίας τον επλούτισαν. Έτσι ο ορίζοντας της ψυχής του καθάρισε, και η σοφία του Θεού, η «ευπρεπεστέρα ηλίου» κατεσκήνωσε μέσα του. Και δεν απέμεινε παρά να τεθεί στην υπηρεσία της αγάπης [...]

Στην Στίκα της Βορείου Ηπείρου ζούσε ο Δήμος. Ήταν ένας καλός χριστιανός με απλοϊκή πίστη, χτίστης στο επάγγελμα. Μια νύχτα ονειρεύθηκε πως κάπου υπήρχε θαμμένος στην γη ένας Ναός. Ξεσήκωσε λοιπόν όλους τους συμπατριώτες του να πάρουν αξίνες και φτιάρια και ν' αρχίσουν τις ανασκαφές. Έσκαψαν και έφεραν στο φως την Εκκλησία. Γεμάτος ικανοποίηση ο Δήμος καμάρωνε για το κατόρθωμά του και απελάμβανε με ευχαρίστηση τον θαυμασμό όλων. Και όταν ο πονηρός λογισμός του ψυθίριζε «Ε, Δήμο, εσύ είσαι σπουδαίος άνθρωπος, εσύ είσαι ο εκλεκτός του Θεού...», το δεχόταν χωρίς αντιρήσεις.

Σαν χτίστης που ήταν, βρέθηκε αργότερα να δουλεύει στο Άγιον Όρος σε κάποια οικοδομική εργασία της Ι. Μονής Βατοπεδίου.

Στο Βατοπέδι τιμάται πολύ ο όσιος Ευδόκιμος. Για την ζωή του δεν διέδωσε τίποτε η ιστορία, τα λείψανά του όμως που ανακαλύφθηκαν τυχαία το 1840 στο Κοιμητήριο της Μονής είναι χαριτόβρυτα και θαυματουργά. Ο Δήμος έδειξε μεγάλη ευλάβεια στον Όσιο και άρχισε να πιστεύει πως και ο Όσιος εξ ίσου τον περιβάλλει με ξεχωριστή εύνοια. Αφού δε η παράδοσις δεν ανέφερε τίποτε για την καταγωγή του, ο Δήμος φαντάστηκε πως κι εκείνος κατάγεται από την Αλβανία.

-Ο Όσιος είναι Αρβανίτης, όπως εγώ, άρχισε να διακηρύττει.

-Μα που το ξέρεις;

-Αρβανίτης είναι. Δεν βλέπετε το κεφάλι του που είναι πίττα; Άλλωστε, όταν μια νύχτα μ' ένα κομποσχοίνι μου τον παρακάλεσα να μου πει για την πατρίδα του, μου παρουσιάστηκε ολοζώντανος. «Είμαι Αρβανίτης, είμαι από την Στίκα, είμαστε και συγγενείς...» είπε.

Οι πατέρες υποψιάσθηκαν πως τον είχε πλανέψει ο διάβολος.

-Όταν σου παρουσιαθεί πάλι, να κάνεις τον σταυρό σου, του είπαν. Και αν είναι ενέργεια του πονηρού, θα εξαφανισθεί αμέσως.

Ήταν όμως αργά. Ο διάβολος είχε κατακτήσει την καρδιά του Δήμου και δεν έφευγε εύκολα.

Συνέβη τότε να βρίσκεται στον Άθω και ένας επίσκοπος, ο Ροδοστόλου Αλέξανδρος. Του ανέφεραν για την αξιοπερίεργη περίπτωση του Δήμου και ζήτησαν την γνώμη του. Εκείνος τον είδε και κατέληξε στο συμπέρασμα πως τα οράματα προέρχονται από τον Θεό.

-Αφού ο Δήμος ευχαριστείται στα κομποσχοίνια και στους σταυρούς, ο εμφανιζόμενος ανήκει στον Θεό.

Και ο Δήμος υπερηφανευόταν γιατί και ένας Δεσπότης επεκύρωσε την γνησιότητα των οραμάτων του. Αργότερα παρουσίασε ογκώδες βιβλίο γεμάτο υπερφυσικά μυστήρια: Αποκαλύψεις, προφητείες για το μέλλον, πόλεμοι, ερχομός του Αγίου Κωνσταντίνου, σημεία και τέρατα...όλα τα εύρισκες συγκεντρωμένα εκεί.

-Μα δεν μπορεί να είναι του Θεού όλη αυτή η ιστορία! Εδώ υπάρχει σύγχυσις και παραλήρημα. Τι περίεργα πράγματα είναι αυτά! έλεγαν μεταξύ τους οι πατέρες.

-Δεν ρωτάμε και το γερο-Δανιήλ; Αυτός θα μας λύσει το πρόβλημα.

Πήραν λοιπόν μαζί τους τα χειρόγραφα του Δήμου και ξεκίνησαν.

Ο γερο-Δανιήλ μόλις διάβασε τις πρώτες σελίδες, διεπίστωσε την πραγματικότητα.

-Εδώ χορεύουν οι διαβόλοι! είπε.

Συνέταξε ένα σχετικό κείμενο, με αγιογραφικά και πατερικά χωρία και επιχειρήματα, και το έστειλε στο Βατοπέδι. Δεν υπήρχε πια η ελάχιστη αμφιβολία για την πλάνη. Όταν όμως ο Δήμος πληροφορήθηκε την απάντηση, έγινε έξαλλος. Αγριεμένος φώναζε στα αρβανίτικα:

-Ορέ, ορέ, Ντεσπότης τόπε, ορέ Πρίφτ!!!

Δηλαδή, αφού ένας Δεσπότης, αφού τόσοι Ιερείς παραδέχτηκαν ότι είναι από τον Θεό, πως ετόλμησε αυτός να τα αρνηθεί!

Ο γερο-Δανιήλ δεν αρκέσθηκε στην διάγνωση μόνο, αλλά η αγάπη του τον οδήγησε στην προσευχή. Και το αποτέλεσμα ήταν να σταματήσουν οι αποκαλύψεις.

Αργότερα κατόρθωσαν οι πατέρες να φέρουν τον Δήμο στα Κατουνάκια. Ο γερο-Δανιήλ τον δέχθηκε με αγάπη. Όταν όμως άρχισε να του αποδεικνύει ότι ο δήθεν όσιος Ευδόκιμος που έβλεπε, ήταν καμουφλαρισμένος διάβολος, δεν άντεξε στο φως της αλήθειας. Πατάχθηκε όρθιος και οργισμένος φώναζε:

-Ορέ, ορέ Ντεσπότης τόπε, ορέ, ορέ Πρίφτ...!

Ωστόσο αναγκάσθηκε από τα πράγματα να βρει τον σωστό δρόμο γιατί ο διάβολος από τότε που αποκαλύφθηκε δενβ έκανε πλέον την εμφάνισή του. Οι πατέρες επείσθησαν πλέον για την πλάνη και ο ίδιος ο Ροδοστόλου έστειλε συγχαρητήρια στο γερο-Δανιήλ για την επιτυχία του.

Έλεγε μάλιστα ο Γέροντας Δανιήλ: «Ένας αμαρτωλός εύκολα μπορεί να μετανοήσει, αλλά ένας πλανεμένος δύσκολα, εκτός και αν ξεσκεπασθεί ο διάβολος. Αυτός έχει την αδυναμία, μόλις φανερωθεί να φεύγει».

«Σύγχρονες αγιορείτικες μορφές, Δανιήλ ο Κατουνακιώτης», Αρχιμ. Χερουβείμ.